

ЩОДЕННИК

студента(-ки) магістратури _____ групи

_____ інституту / факультету

(прізвище, ім'я, по-батькові)

на період проходження педагогічної практики

УДК 378.14
ББК 74.58
Щ 92

Рекомендовано до друку Вченою Радою Житомирського державного університету імені Івана Франка від «26» грудня 2019 року, протокол № 11

Рецензенти:

Антонова О. Є., доктор педагогічних наук, професор, завідувач кафедри педагогіки, професійної освіти та управління освітніми закладами Житомирського державного університету імені Івана Франка;

Сахневич І. Д., кандидат педагогічних наук, доцент, головний спеціаліст відділу професійно-технічної та вищої освіти Управління освіти і науки облдержадміністрації; заступник директора з навчально-виховної роботи Комунальної соціально-реабілітаційної установи «Житомирське вище професійне училище-інтернат» Житомирської обласної ради;

Корінна Л. В., кандидат педагогічних наук, доцент, директор КЗ «Житомирський обласний ліцей-інтернат для обдарованих дітей» Житомирської обласної ради.

Щоденник студента магістратури на період проходження педагогічної практики: методичні рекомендації [для студентів освітнього (другого) рівня: магістр] / За ред. проф. С. С. Вітвицької, доц. Н. Є. Колесник. – Вид. 3-ге, випр. й доповн. – Житомир : ФОП «Н. М. Левковець», 2019. – 48 с.

У методичних рекомендаціях визначено мету та завдання педагогічної практики, висвітлено принципи організації педагогічної практики магістрантів, представлено перелік звітної документації та зразок індивідуального плану майбутнього магістра освіти, запропоновано орієнтовні матеріали на допомогу студентам-практикантам.

Адресовано студентам магістратури, керівникам і організаторам педагогічної практики, методистам, викладачам, науковим та науково-педагогічним працівникам.

УДК 378.14
ББК 74.58

©Вітвицька С. С., Колесник Н. Є., 2019

ЗМІСТ

Мета та завдання педагогічної практики студентів магістратури.....	4
Організація та принципи організації педагогічної практики магістрантів.....	5
Перелік звітної документації магістранта.....	6
Індивідуальний план магістранта на час проходження педагогічної практики...7	
Орієнтовні матеріали на допомогу студентам-практикантам.....	20

У нормативних документах (Закон «Про освіту» (2017 р.), Закон «Про вищу освіту» (2014 р.)) визначено, що другий освітній (магістерський) рівень вищої освіти передбачає здобуття особою поглиблених теоретичних та практичних знань, умінь і навичок за обраною спеціальністю (чи спеціалізацією), загальних засад методології наукової та практичної діяльності інших компетентностей, достатніх для ефективного виконання завдань інноваційного характеру відповідного рівня професійної діяльності.

МЕТА ТА ЗАВДАННЯ ПЕДАГОГІЧНОЇ ПРАКТИКИ СТУДЕНТІВ МАГІСТРАТУРИ

I. Мета педагогічної практики студентів магістратури – підготовка до практичної діяльності у закладах вищої освіти, розвиток у майбутніх учителів, викладачів закладів вищої освіти педагогічної спрямованості, педагогічних здібностей, професійної педагогічної компетентності та компетенцій; формування ключових компетенцій (інформаційно-психологічної, комунікативної, перцептивної, інформаційно-педагогічної, операційно-пошукової, креативної, контрольної-оцінної, організаторської, технологічної, інформаційно-предметної, операційно-діяльнісної, регулятивно-коригуючої, контрольної-спонукальної, дидактичної, мовленнєвої, дослідницько-пошуковою, соціальної, загальнокультурної, життєтворчої), готовності до педагогічної, науково-педагогічної, науково-дослідницької та управлінської діяльності.

II. Завдання та зміст педагогічної практики магістрантів.

Професійно-педагогічні:

- поглибити, розширити, інтегрувати знання з педагогіки, педагогічної майстерності, навчально-виховної технології, педагогіки вищої школи;
- практичне опанувати різними формами навчального і виховного процесу у закладах вищої освіти;
- оволодіти досвідом самостійної організації навчально-виховного процесу в академічній групі;
- ознайомитися з інноваційними технологіями, формами і методами роботи у закладах вищої освіти та спеціальних навчальних закладах інноваційного напрямку;
- оволодіти вміннями самоаналізу та самопрограмування;
- оволодіти професійними вміннями та навичками, необхідними для оптимального здійснення навчально-виховного процесу;

- володіти вміннями діагностувати рівень навчальних досягнень студентів відповідно до прийнятих норм та критеріїв оцінювання;
- вивчити й узагальнити досвід навчально-методичної роботи викладачів закладів вищої освіти;
- надати допомогу освітнім закладам в облаштуванні спеціалізованих кабінетів або ресурсних центрів;
- розвинути уміння і навички вільного володіння матеріалом, чіткої вимови, педагогічно коректного спілкування; встановлення та підтримки безконфліктної комунікативної взаємодії;
- оволодіти методами та методиками діагностики рівня навченості та вихованості студентів та учнів;
- оволодіти вміннями оцінювати навчальні досягнення студентів відповідно до критеріїв та норм;

Науково-методичні та дослідницькі:

- виконати індивідуальні та групові завдання з науково-методичного дослідження;
- провести мікро досліджень та їх опрацювати;
- взяти участь в роботі науково-методичних об'єднаннях та науково-практичних конференціях.

Завдання з виховної діяльності:

- оволодіти уміннями складати плани виховної роботи;
- здійснити аналіз відвіданих виховних заходів;
- розробити конспекти виховних заходів за методикою КТС;
- оформити необхідну документацію.

ОРГАНІЗАЦІЯ ТА ПРИНЦИПИ ОРГАНІЗАЦІЇ ПЕДАГОГІЧНОЇ ПРАКТИКИ МАГІСТРАНТІВ

I. Організація педагогічної практики студентів магістратури.

1. Педагогічна практика проводиться у XII семестрі протягом трьох тижнів.
2. Перед початком практики проводиться настановча конференція.
3. Протягом педагогічної практики студент магістратури зобов'язаний провести одне лекційне і три практичних заняття, результати мікродослідження та один виховний захід для студентів, на яких показати вміння користуватися інноваційними методами і формами навчально-виховної роботи, реалізувати особистісно зорієнтований підхід.

4. Зміст педагогічної практики магістрантів включає: навчальну, науково-дослідну, виховну, організаційно-методичну діяльність, що має бути віддзеркалено в індивідуальному плані роботи, який складається на час проходження педагогічної практики.

II. Принципи організації педагогічної практики магістрантів:

- професійно-педагогічна спрямованість;
- системно-діяльнісний підхід;
- спадкоємність та наступність;
- комплексний характер;
- індивідуалізація та диференціація;
- самоаналіз та самопрограмування.

ПЕРЕЛІК ЗВІТНОЇ ДОКУМЕНТАЦІЇ МАГІСТРАНТА

Перелік звітної документації магістранта.

1. Письмовий звіт про педагогічну практику.
2. Щоденник педагогічної практики, який містить такі педагогічні розділи:
 - відомості про навчальний заклад, у якому відбувається практика;
 - індивідуальний план роботи студента-практиканта;
 - спостереження та аналіз навчальних занять, які відвідав та самостійно провів магістрант;
 - спостереження та аналіз позааудиторних заходів, які відвідав та самостійно провів магістрант.
3. Самоаналіз залікового навчального заняття, заповнений та підписаний студентом.
4. Розробка позааудиторного заходу, що був проведений студентом (з відгуком та оцінкою керівника від випускової кафедри).
5. Самоаналіз позааудиторного заходу, заповнений та підписана студентом.
6. Відгук на позааудиторний захід, підписаний керівником від випускової кафедри (кафедри педагогіки).
7. Звіт та аналіз науково-дослідної роботи зі студентами, учнями.
8. Звіт про виконання індивідуального або групового завдання.
9. Відгук керівника від випускової кафедри.
10. Презентація (або фотоматеріали) про проходження практики.

**Схема звіту магістранта
про проходження та результати педагогічної практики**

Магістрант (ка) _____
(прізвище, ім'я, по батькові)

_____ факультету/інституту

Педагогічну практику проходив (ла) у

(коледжі, гімназії, ліцеї, університеті)

_____ (№ та назва закладу)

_____ (місто)

_____ (область)

1. Кількісні результати педагогічної практики.

Проведено:

лекцій, практичних, уроків;
виховних заходів;
мікродосліджень.

2. Якісні результати педагогічної практики:

- проведено лекцій, семінарів, уроків (дисципліна, тема, клас), застосовані технології, досвід роботи, отримані результати, оцінки методистів зі спеціальності;
- проведено виховні заходи (тематика, оцінка кураторів, класних керівників);
- проведено мікродослідження (заклади вищої освіти, школа, клас, кількість респондентів, методика проведення, результати);
- участь у роботі методичних об'єднань, творчих групах.

Критерії оцінювання магістрантів за підсумками педагогічної практики.

За результатами педагогічної практики студентів магістратури виставляються оцінки: «відмінно», «добре», «задовільно», «незадовільно». Оцінки виставляються окремо за кожний вид роботи, а саме:

- *за навчальну роботу (враховується кількість і якість проведених лекцій, семінарських занять, уроків, застосування сучасних форм і методів навчання, навчальних технологій);*
- *за науково-дослідницьку (враховується кількість і якість проведеного мікро дослідження, використання сучасних методик, дотримання вимог до оформлення роботи);*

- *за організаційно-методичну діяльність на засіданнях (враховується ознайомленість з роботою методичних об'єднань, планами роботи кафедр, тематикою науково-методичних семінарів та присутність, участь в їх роботі).*

Документація, облік і оцінювання педагогічної практики.

1. Після закінчення практики студент магістратури здає керівнику педагогічної практики (викладачу кафедри педагогіки) звіт про проходження практики, аналіз проведених лекційного, семінарського заняття і виховного заходу, результати мікродослідження.
2. Керівники педагогічної практики виставляють диференційовану оцінку за проведenu практику з педагогіки вищої школи.

Оцінці та аналізу мають піддаватися всі виховні заходи за такою схемою:

1. Актуальність.
2. Етапи проведення (за методикою КТС).
3. Мета та зміст заходу.
4. Зв'язок з темами попередніх виховних заходів.
5. Відповідність змісту заходу формі його проведення.
6. Насиченість заходу інформацією та емоційними моментами.
7. Тривалість підготовчого періоду.
8. Культура проведення заходу: чіткість, послідовність запланованих подій.
9. Задоволеність студентів проведеним заходом.
10. Самооцінка куратором якості та результатів заходу.

Схема аналізу навчального заняття.

1. Місце проведення.
2. Форма організації навчання.
3. Заняття за розкладом.
4. Тема. Мета. Обладнання.
5. Структура заняття.
6. Аналіз змісту заняття.
7. Реалізація дидактичних принципів на занятті.
8. Методи і форми організації навчальної діяльності.
9. Аналіз способів діяльності студентів.
10. Аналіз спілкування викладача зі студентами.
11. Підсумок заняття.
12. Пропозиції щодо підвищення його ефективності.
13. Оцінка, самооцінка проведеного заняття.

ОРІЄНТОВНІ МАТЕРІАЛИ НА ДОПОМОГУ СТУДЕНТАМ-ПРАКТИКАНТАМ

Алгоритм підготовки до лекційного заняття

1. Відвідати лекцію, що передусе обраній темі, визначити особливості аудиторії, специфіку навчальної дисципліни, особливості методики викладання лектора, охарактеризувати авторський стиль викладача.
2. Проаналізувати робочу навчальну програму. Визначити місце та роль теми в змістовому модулі. Ознайомитись з планом семінару, завданнями для самостійної роботи.
3. Сформувати мету лекції до цього модуля (дидактичну, виховну, розвивальну).
4. Встановити внутрішньо- та міждисциплінарні зв'язки.
5. Виділити ключові поняття теми, основні ідеї, смислові опорні положення. Розробити план, розрахувати час, подумати приклади.
6. Здійснити добір та аналіз нормативних джерел, навчально-методичної та наукової літератури.
7. Проконсультуватися з лектором та керівником практики щодо доцільності окресленого виду лекції (лекція-бесіда, лекція-дискусія, лекція з розбором конкретних ситуацій, проблемна лекція тощо), методів та методичних прийомів, засобів навчання.
8. Підготувати розгорнутий конспект лекції відповідно до робочої програми та продумати методику її проведення.
9. Визначити методи активізації студентської аудиторії, кульмінаційні моменти, способи встановлення зворотнього зв'язку.
10. Виготовити презентаційний матеріал. Узгодити з лектором зміст та методику проведення лекції, у разі потреби внести корективи. Подати на затвердження план заняття та конспект керівнику практики.

Схема аналізу (самоаналізу) лекції

1. Відповідність теми плану та змісту лекції робочій програмі (висвітлення усіх питань, розкриття змісту основних понять і термінів).
2. Структура лекції: актуалізація опорних знань, мотивація навчальної діяльності, виклад нового матеріалу, узагальнення та систематизація знань.
3. Дотримання дидактичних принципів:
 - науковості (відповідність сучасному рівню розвитку науки, розкриття історичного аспекту педагогічної проблеми, співставлення різних підходів до її розв'язання);
 - доступності (роз'яснення нових понять, чітке окреслення їх обсягу та змісту, їх етимології, доказовість окреслених положень, опора на

життєвий досвід та попередній, засвоєний раніше матеріал, аргументованість висновків, допомога у конспектуванні змісту лекції);

- наочності (унаочнення основних понять та термінів (малюнки, фотознімки, відеоматеріали, схеми, графіки, діаграми тощо));

- зв'язок теорії з практикою (демонстрація значення теоретичних положень щодо ефективного розв'язку професійних завдань);

- активності (активізація пізнавального інтересу студентів, їх мисленнєвої діяльності шляхом формування стійкої позитивної мотивації до навчання: ефект новизни, «ситуації успіху», проблемні питання, приклади з історії та сьогодення, демонстрація дієвості знань та їх роль у вирішенні практичних завдань, виявлення суперечності між теорією та практикою, станом розробки проблеми та потребами сьогодення, можливість задавати питання протягом лекції);

- емоційності (позитивний емоційний стан викладача, його вербальний та невербальний вияв (міміка, жести, тембр голосу, інтонація, паузи, жарти), встановлення контакту з аудиторією, наявність зворотного зв'язку, рівень інтерактивності, вияв студентами емоцій (подив, зацікавленість, інтерес тощо));

- обґрунтованість вибору методів та прийомів навчання (індукція, дедукція, пояснювально-ілюстративний, проблемно-пошуковий, аналогія, схематизація, моделювання, ідеалізація, порівняння, класифікація тощо);

- нетрадиційні форми, прийоми, методи роботи (елементи сугестії, опорно-інформаційні конспекти, ділові ігри, проєктивні методики, самодіагностика, навмисні помилки тощо);

- рекомендації щодо опрацювання наукових джерел з питань лекції, їх різноманітність. Сучасність засобів і методів реалізації виховного та розвиваючого потенціалу лекції (дискусія, бесіда, приклади з життя, професійної діяльності, проблемний виклад, діалогічність);

- інструктаж щодо виконання завдань для самостійної роботи, їх зв'язок зі змістом лекції;

- морально-етичний аспект педагогічної взаємодії під час лекції. Культура мовлення викладача, відповідність нормам сучасної української літературної мови.

Висновок: інформативність лекції, практична цінність та професійне значення змісту, дотримання основних дидактичних принципів, зауваження, рекомендації, пропозиції.

Алгоритм підготовки до проведення семінарського заняття

1. На основі аналізу робочої програми визначити місце та роль теми семінару у змісті модуля, навчальної дисципліни. Встановити внутрішньо та міждисциплінарні зв'язки.
2. Відвідати лекцію з теми семінару. Встановити питання, які в ході лекції було розглянуто детально, окреслено у загальних рисах, винесено на самостійне опрацювання.
3. Визначити тип семінару залежно від складності, мети та форми його проведення.
4. Сформулювати мету, завдання семінару. Опрацювати літературу (основну та додаткову) рекомендовану лектором з теми семінару.
5. Скласти логічно-структурну схему проведення заняття та понятійного апарату теми.
6. Визначити відповідність плану семінару змісту лекції та тип завдань для самостійної роботи (репродуктивні, проблемно-пошукові, творчі).
7. Підібрати або розробити дидактичні матеріали (ілюстрації, схеми, відеоматеріали, педагогічні задачі, тести, кросворди тощо), засоби позитивної мотивації до навчання (демонстрація практичної цінності знань, створення «ситуації успіху», проблематизація змісту тощо).
8. Узгодити методику та зміст заняття з лектором, керівником практики, у разі потреби внести правки.

Схема аналізу (самоаналізу) семінарського заняття

1. Відповідність робочій програмі.
2. Чіткість формулювання мети і завдань семінару, ознайомлення з ними студентів.
3. Дотримання дидактичних принципів (науковість, наочність, логічність, емоційність, зв'язок теорії з практикою, активність студентів).
4. Різноманітність методів та методичних прийомів контролю та корекції знань (опитування, бесіда, повідомлення, захист проєктів, робота з кейсами, заповнення таблиць, складання схем, тестування, термінологічний диктант, кросворди, педагогічні задачі, проблемні питання, дискусії, дидактичні ігри тощо).
5. Прийоми організації індивідуальної, групової та фронтальної роботи студентів.
6. Засоби розвитку творчого професійного мислення студентів (нестандартні підходи).
7. Формування професійних умінь та навичок (застосування теоретичних положень задля розв'язання практичних завдань).

8. Поглиблення, розширення, деталізація знань щодо проблеми дослідження, розвиток наукового мислення (застосування теоретичних та практичних методів).
9. Рівень пізнавального інтересу, мотивація до навчання студентів (позитивна, негативна, стійка, нестійка, внутрішня, зовнішня).
10. Аналіз відповідей студентів (рівня, повноти знань, виявлення та виправлення хибних уявлень тощо)
11. Об'єктивність та обґрунтованість оцінок.
12. Ступінь реалізації мети та завдань семінару.
13. Морально-етичний аспект педагогічної взаємодії під час семінарського заняття: культура мовлення викладача, відповідність нормам сучасної української літературної мови.

Висновки: рекомендації, пропозиції, зауваження.

Алгоритм підготовки виховного заходу

1. Спілкування з куратором академічної групи (оцінка куратором ступеня вихованості групи, окреслення кола морально-етичних проблем, інших характеристик групи, зокрема згуртованість, толерантність).
2. Вивчення паспорта групи.
3. Знайомство з академічною групою (бесіди, спостереження, експертна оцінка, анкетування). Вивчення вікових та індивідуальних особливостей студентів. Визначення пізнавальних інтересів, окреслення проблем (психологічних, соціальних, навчальних), пріоритетного напрямку виховання.
4. Вивчення плану соціально-гуманітарної роботи Університету, інституту, куратора (напрями, форми, термін виконання).
5. Окреслити тематику виховного заходу з огляду на (див. пункти 1-4), сформулювати мету та завдання.
6. Обрати форму проведення виховного заходу (бесіда, лекція, тренінг, дискусія, конференція, рольова гра, екскурсія.), відібрати науковий матеріал з теми заходу, структурувати його, підготувати засоби наочності, роздатковий матеріал (у разі необхідності). Оформити конспект виховного заходу.
7. Спрогнозувати пізнавальну продуктивну діяльність студентів (дискусія, розв'язання проблемних питань, «мозковий штурм» тощо).
8. Підготувати засоби діагностики ефективності заходу (тестування, спостереження, анкетування тощо).
9. Обрати методи виховання (методи формування свідомості особистості: бесіди, лекції, методи дискусії, переконання, навіювання, приклад; методи організації діяльності, спілкування, формування позитивного досвіду суспільної поведінки: педагогічна вимога, громадська думка, довір'я, привчання, тренування, створення виховних ситуацій, прогнозування; методи стимулювання діяльності і поведінки: гра, змагання, заохочення, покарання; методи самовиховання: самопізнання, самооцінювання, саморегуляція тощо)

10. Визначити час проведення виховного заходу, узгодити методику проведення з куратором, групою.

11. Підготувати конспект за методикою КТС.

Схема аналізу (самоаналізу) виховного заходу

1. Відповідність тематики заходу та терміну проведення плану роботи університету, інституту, плану куратора, потребам групи.

Чіткість формулювання мети та завдань виховного заходу, ступінь їх реалізації.

2. Врахування закономірностей виховного процесу (зумовленість мети, характеру і змісту виховного процесу об'єктивними потребами суспільства, інтересами держави, соціокультурними й етнічними нормами і традиціями; результатів виховання – дією всіх педагогічних чинників, суб'єктивних та об'єктивних факторів; детермінованість ефективності виховання мірою власної активності особистості, змістом діяльності, до якої вона залучається; особливостями здійснення самого процесу виховання; їх врахування під час створення будь-якої виховної ситуації, усієї різноманітності взаємозв'язків і взаємоперетворень.

3. Дотримання принципів виховання (культуровідповідності, етнізації, природовідповідності, превентивності, технологізації, зв'язок свідомості та поведінки, позитивізму та суспільної спрямованості, тісного зв'язку виховання з життям, комплексної дії виховних впливів сім'ї, освітніх закладів, колективу, суспільних організацій, виховання особистості в колективі і через колектив особистісно-орієнтованого підходу у вихованні, гуманістичної спрямованості виховання, діяльнісного підходу, стимулювання активності особистості, її участь у суспільно корисній та суб'єктивно важливій діяльності, поєднання педагогічного керівництва діяльністю з розвитком ініціативи та самостійності студентів, цілісного підходу, послідовності й наступності у вихованні, єдності виховання та самовиховання та інші).

4. Різноманітність та обґрунтованість вибору методів виховання (методи формування свідомості особистості: роз'яснення, переконання, навіювання, приклад; методи організації діяльності, спілкування, формування позитивного досвіду суспільної поведінки: педагогічна вимога, громадська думка, довіра, привчання, тренування, створення виховних ситуацій, прогнозування; методи стимулювання діяльності і поведінки: гра, змагання, заохочення, покарання; методи самовиховання: самопізнання, самооцінювання, саморегуляція), їх ефективність.

5. Визначення змісту методів виховання: безпосередній вплив вихователя на вихованця; створення спеціальних умов, ситуацій, обставин, які спонукають вихованця змінити власне ставлення, визначити свою позицію, здійснити вчинок; врахування суспільної думки референтної групи, яка є особистісно значимою для вихованця; специфіки процесів навчання, самоосвіти та передачі інформації, соціального досвіду в сім'ї, міжособистісного спілкування;

засвоєння народних традицій, фольклорної творчості, читання художньої літератури тощо. Технології проведення заходу: проблемність змісту, ступінь пізнавального інтересу, активності студентів, вплив на емоції, оформлення аудиторії.

6. Позиція вихователя: *орієнтація на інтереси справи* (сформовані мотиви, які пов'язані з діяльністю: захоплення процесом роботи, прагнення до пізнання, оволодіння новими вміннями й навичками, висока продуктивність діяльності); *орієнтація на психологічний клімат і взаємини в колективі* (намагання педагога підтримувати доброзичливі взаємини з колегами та вихованцями); *орієнтація на себе самого* (перебільшення мотивів власного добробуту, прагнення до лідерства, власного престижу); *орієнтація на офіційну субординацію* (прагнення педагога чітко виконувати вказівки адміністрації, не враховуючи думок своїх колег і вихованців).

7. Визначення ефективності виховного заходу: врахування вікових особливостей студентів, рівня згуртованості групи, психологічного клімату, рівня вихованості, оволодіння студентами досвідом суспільної поведінки в активності самих вихованців у процесі виховної взаємодії; ступінь впливу на «внутрішню сферу вихованця» (мотиви, емоції, потреби, інтелект).

8. Культура проведення заходу (дотримання плану, чіткість, тривалість заходу; дотримання методики КТС).

МОДУЛЬ 1. Навчально-методичний.

Завдання 1. Відвідування лекційних занять провідних викладачів коледжу, інституту, університету.

Місце проведення _____

Дата _____

Тема _____

(згідно з робочою навчальною програмою)

Лектор _____

(ПІБ, науковий ступінь, вчене звання, посада)

Групи _____ (шифр)

Аналіз за схемою (див. Схему аналізу (самоаналізу) лекції)

Завдання 2. Відвідування семінарських (практичних) занять викладачів коледжу, інституту, університету.

Місце проведення _____

Дата _____

Тема _____

_____ (згідно з робочою навчальною програмою)

Викладач _____

_____ (ПІБ, науковий ступінь, вчене звання, посада)

Групи _____ (шифр)

Аналіз за схемою (див. Схему аналізу (самоаналізу) семінарського заняття)

Завдання 3. Проведення лекційних занять (1-2 лекції) з наступним їх самоаналізом за схемою (див. Схему аналізу (самоаналізу) лекції).

Місце проведення _____

Дата _____

Тема _____

_____ (згідно з робочою навчальною програмою)

Завдання 4. Проведення семінарських / практичних занять (1-2 семінари) з наступним їх самоаналізом (див. Алгоритм підготовки до проведення семінарського заняття) за схемою (див. Схему аналізу (самоаналізу) семінарського заняття).

Місце проведення _____

Дата _____

Тема _____

_____ (згідно з робочою навчальною програмою)

Група _____ (шифр)

Конспект семінарського заняття _____

Презентація (додати на е-носії)

Самоаналіз за схемою _____

Завдання 11. Розробка варіативних завдань для самостійної роботи (кількість узгоджується з викладачем), підготовка еталонів їх виконання.

Завдання 12. Розробка е-кейсів (додати е-носії).

МОДУЛЬ 2. Науковий

Завдання з науково-дослідної роботи:

I. Провести одне мікродослідження (на вибір).

Мікродослідження № 1.

Методика. **Тест на об'єктивність.**

За допомогою представленого далі опитувальника оцінюються здібності студентів об'єктивно характеризувати інших людей, їх позитивні, негативні риси та досягнення. Ця якість особливо важлива для майбутнього викладача вищого навчального закладу, якому постійно потрібно оцінювати своїх вихованців, і однією із провідних педагогічних вимог у цьому зв'язку є об'єктивне ставлення до кожного студента, об'єктивна оцінка його якостей, знань і вмінь. Зрозуміло, що абсолютної об'єктивності у міжособових стосунках добитися важко, проте рівень своєї об'єктивності, хоча б частково, оцінити можна, і для цього пропонується наступний опитувальник. В ньому міститься 12 різних життєвих ситуацій, пов'язаних з сприйманням і оцінкою людей, на кожен таку ситуацію можна відреагувати декількома способами. При можливих варіантах таких реакцій, з котрих об'єкт дослідження повинен вибрати, найбільш прийнятні для нього варіанти, приписані кожній ситуації. Кожний із варіантів оцінюється кількістю балів, і на основі суми отриманих балів судиться про те, наскільки ця людина у своїх міжособистісних оцінках об'єктивна.

1. На вашу думку, ті, хто завжди особливо ретельно дотримуються прийнятих правил поведінки і ніколи не відступають від культурних манер:
 - а) ввічливі та приємні у спілкуванні;
 - б) строго виховані;
 - в) за своєю сутністю не щирі і за всім цим ховають свій дійсний характер.
2. Ви знаєте подружню пару, яка ніколи не свариться. Як ви думаєте, вони:
 - а) щасливі;
 - б) байдужі один до одного;
 - в) ховають своє ставлення від сторонніх людей, не довіряють один одному.
3. Припустимо, що ви вперше бачите людину, і вона зразу починає розповідати вам анекдоти. Яка вона:
 - а) жартівник;
 - б) відчуває себе невпевнено у вашій компанії і таким чином намагається вийти з неприємного для себе положення;
 - в) просто хоче справити на вас хороше враження.
4. Ви розмовляєте з кимось на тему, котра по суті повинна зацікавити вас обох. Ваш співрозмовник супроводжує розмову жестикуляцією. Про що це, по-вашому, свідчить:

- а) просто внутрішнє хвилювання;
 - б) про те, що він занадто втопився;
 - в) про те, що він (вона) не щирий.
5. Ви вирішили краще пізнати когось із ваших знайомих. Найкраще це можна зробити:
- а) запитавши його в яку-небудь компанію;
 - б) спостерігаючи за ним у будь-якій справі;
 - в) спостерігаючи, як він поводить себе у конфліктній, емоційно напруженій ситуації.
6. Ви потрапили до ресторану з людиною, яка на вашу думку, дає офіціанту великі чайові. Як ви думаєте, чому вона так вчиняє:
- а) хоче справити враження на оточуючих;
 - б) хоче завоювати довіру офіціанта;
 - в) вона – просто добра і щедра людина.
7. Ви знаєте людей, які ніколи не починають розмову першими. Які вони справді, на вашу думку:
- а) скритні і небалакучі;
 - б) занадто несміливі;
 - в) мнимо і бояться, що скажуть щось не так і їх можуть образити.
8. Деяких людей, не розмовляючи з ними, можна оцінити за виразом обличчя. Що, на вашу думку, означає низьке чоло у людини:
- а) тупість;
 - б) впертість;
 - в) не можу сказати нічого конкретного.
9. Що ви думаєте про людину, яка розмовляючи, не дивиться іншому прямо в очі:
- а) у неї комплекс неповноцінності;
 - б) вона недостатньо щира у тому, про що говорить;
 - в) вона просто неуважна.
10. Ви, мабуть, знаєте таких людей, які, коли щось трапляється неприємне, зразу заявляють про те, що вони все давно знали і передбачали, але нічого не робили, щоб це попередити, тому що не хотіли потрапити у неприємну ситуацію. Які це люди:
- а) люди з вольовим характером, витримані;
 - б) люди, у яких нічого немає за душею;
 - в) хвальки.
11. Уявіть себе людиною, яка матеріально забезпечена, проте вона завжди купляє дешеві речі. Чому, на вашу думку, вона так робить:
- а) вона скромна, невимоглива;
 - б) вона дуже бережлива;
 - в) вона дуже скупа (скряга).
12. Вам, напевно, коли-небудь приходилося оцінювати людей за їх зовнішнім виглядом. Повні люди, на вашу думку:
- а) симпатичніші за інших, так як вони завжди комунікабельні, добрі і веселі;

- б) не дуже симпатичні, так як завжди ліниві і апатичні;
 в) вони - такі ж, як і всі інші, серед них є і хороші, і погані.

Ключ до методики.

В таблиці представлений ключ до кількісної оцінки в балах кожної з відповідей, вибраних об'єктом дослідження. Зліва дано вибрані альтернативи, а зверху – номери оцінюваних ситуацій. У самій же таблиці вказано кількість балів, що даються за кожну з відповідей.

Вибрані альтернативи	Порядкові номери											
										0	1	2
А												
Б												
В												

Оцінка результатів і висновки.

Для кожного респондента визначається набрана ним сума балів. 40 і більше балів означає, що ця людина легко складає думку про людей і також легко говорить про це тому, кого це стосується. Проте в її судженнях про людей багато суб'єктивності і занадто самовпевненості. Сума балів від 31 до 39 свідчить про те, що дана людина уміє суб'єктивно оцінювати інших і не боїться визнати свої помилки в цій справі. Сума балів від 21 до 30 свідчить про те, що людина не завжди буває впевнена у правильності своєї думки, а іноді буває необ'єктивною, тому що легко міняє свою думку, піддаючись впливу інших. При кількості набраних балів 20 і менше, зазвичай, роблять висновок про те, що ця людина занадто довірлива і здатна судити про інших людей необ'єктивно, поверхово, часто помиляючись.

Індивідуальні завдання на вибір:

- а) підготувати виступ, доповідь, реферат з теми;
 б) написати тези, статтю, есе;
 в) виступити в науково-практичній конференції.

Консультація.

Мікродослідження № 2.

Діагностичні тести.

Методика. **Педагогічні ситуації.**

Ця методика дозволяє судити про педагогічні здібності студента на основі того, який вихід він (вона) знаходить з ряду описаних педагогічних ситуацій. Перед початком дослідження об'єкт дослідження отримує інструкцію наступного змісту:

“Перед вами – низка важких складних педагогічних ситуацій. Познайомившись зі змістом кожної з них, необхідно вибрати із запропонованих варіантів реагування на цю ситуацію той варіант, котрий з педагогічної точки зору (на вашу думку) найбільш правильний. Якщо ні один із запропонованих варіантів відповідей вас не влаштовує, то можна назвати свій, оригінальний в двох останніх рядках”.

Ситуація 1. Ви почали заняття, всі студенти заспокоїлися. В аудиторії тихо, і раптом хтось вголос засміявся. Коли ви, ще не встигнувши нічого сказати, запитливо і здивовано подивилися на студента, який засміявся, він, дивлячись вам прямо в очі, заявляє: “Мені завжди смішно дивитися на вас і завжди при цьому хочеться сміятися, коли ви проводите заняття”.

Як ви на це відреагуєте?

Виберіть і відмітьте, варіант словесної реакції з тих, що запропоновані нижче:

1. “От тобі й на!”
2. “А що Вам здається смішним?”
3. “Ну, будь ласка, смійся!”
4. “Ви що хворий?”
5. “Люблю веселих людей”.
6. “Я рада (ий), що створюю Вам веселий настрій”.
7.

Ситуація 2. Після декількох занять, студент заявляє вам: “Я не думаю, що ви, як педагог, можете нас чомусь навчити”. Ваша реакція:

1. “Ваша справа – вчитися, а вчити – викладача”.
2. “Таких, як ви, зрозуміло, я нічому не зможу навчити”.
3. “Можливо, вам краще перейти в інший ВНЗ, або навчатися в іншого викладача”.
4. “Ви просто не бажаєте вчитися”.
5. “Мені цікаво знати, чому ви так думаєте?”
6. “Давайте поговоримо про це більш детально. У моїй поведінці, мабуть, є щось таке, що викликає у вас такі думки”
7.

Ситуація 3. Викладач дає студенту завдання, а той не хоче його виконувати, відмовляється його виконувати, заявляючи: “Я не бажаю це робити!” – Якою повинна бути реакція викладача?

1. “Не хочеш – примусимо!”
2. “Навіщо ж ви тоді прийшли вчитися?”
3. “Тим гірше для вас, залишайтеся неосвіченими, невігласами: ваша поведінка подібна до поведінки людини, яка назло своєму обличчю хотіла відрізати собі носа”
4. “Ви даєте собі відчіт у тому, чим це може скінчитися для Вас?”
5. “Не могли би ви пояснити, чому?”
6. “Давайте сядемо і обговоримо – можливо, ви і правий”
7.

Ситуація 4. Студент невдоволений своїми успіхами у навчанні, у своїх здібностях і в тому, що він колись зможе зрозуміти і засвоїти матеріал, звертається до викладача: “Як ви думаєте, чи зможу я коли-небудь вчитися на відмінно і не відставати від інших студентів у групі?” – Що на це повинен відповісти викладач?

1. “Якщо чесно сказати – я не впевнений”.
2. “О, да, безперечно, в цьому ви можете не сумніватися”.

3. “У вас чудові здібності, і я покладаю на вас великі надії”.
4. “Чому ви не впевнені у собі?”
5. “Давай поговоримо і вияснимо проблеми”.
6. “Багато залежить від того, як ми з вами будемо працювати”.
7.

Ситуація 5. Студент говорить викладачу: ”На два найближчих заняття, які ви будете проводити, я не піду, так як в цей час я хочу піти на концерт рок-музики (варіанти: прогулятися з друзями, побувати на спортивних змаганнях в якості глядача, на весіллі)” – Як потрібно відповісти йому?

1. “Тільки спробуйте!”
2. “В наступний раз вам прийдеться прийти з пояснювальною запискою”
3. “Це ваша справа, вам складати екзамен (залік). Прийдеться все одно звітуватися за пропущені заняття, я потім вас обов’язково спитаю”
4. “Ви, мені здається, дуже несерйозно ставитесь до занять”
5. “Можливо вам взагалі залишити навчання?”
6. “А що будете робити далі?”
7. “Мені цікаво знати, чому відвідування концерту (прогулянки) для вас цікавіше, ніж заняття?”
8. “Я вас розумію: відпочивати, ходити на концерти, на змагання, спілкуватися з друзями дійсно цікаво, цікавіше, ніж вчитися. Але я хотіла б знати, чому це так для вас?”
9.

Ситуація 6. Студент, побачивши викладача, коли той зайшов в аудиторію, сказав йому: “У вас дуже стомлений вигляд” – Як на це має реагувати викладач:

1. “Я думаю, що з вашого боку не зовсім етично робити мені такі зауваження”.
2. “Так, я погано себе почуваю”.
3. “Не хвилюйся за мене, краще подивіться на себе”
4. “Я сьогодні погано спав(ла), у мене багато роботи”.
5. “Не хвилюйтеся, це не заважатиме нашим заняттям”.
6. “Ви – дуже уважний, дякую за турботу!”
7.

Ситуація 7. “Я відчуваю, що заняття, які ви проводите, не допомагають мені”. – говорить студент викладачу, і додає: “Я взагалі думаю кинути навчання”. – Як на це повинен реагувати викладач?

1. “Припиніть говорити дурниці!”
2. “Нічого собі, додумався!”
3. “Можливо вам знайти іншого викладача”.
4. “Я хотів(ла) детальніше взнати, що у вас викликало таке бажання?”
5. “А що, як нам попрацювати разом над вирішенням вашої проблеми?”
6. “Можливо, вашу проблему можна вирішити якимось інакше?”
7.

Ситуація 8. Студент розмовляє з викладачем, демонструючи занадту самовпевненість: “Немає нічого такого, чого я б не зміг зробити, якщо б я

захотів. Для мене нічого немає складного у тому, щоб вчити ваш предмет”. - Якою має бути відповідь викладача?

1. “Ви занадто добре думаєте про себе”.
2. “З вашими здібностями? – Я не впевнений”.
3. “Ви, мабуть, відчуваєте себе досить впевнено, якщо так говорите?”
4. “Я теж впевнений у цьому, бо знаю, що ви як захочете, то все у вас вдається”.
5. “Це, мабуть, потребує від вас великої напруженості: великих зусиль”.
6. “Занадта самовпевненість заважає справі”
7.

Ситуація 9. У відповідь на зауваження викладача студент говорить, що для того, щоб засвоїти навчальний предмет, йому не потрібно багато працювати: “Мене вважають досить здібною людиною” – Що має відповісти йому на це викладач?

1. “Ця думка вас не стосується”
2. “Ті труднощі, котрі до цього часу ви відчували, і ваші знання це не підтверджують”.
3. “Багато людей вважають себе досить здібними, проте не завжди є такими”.
4. “Я радий (а), що ви такої високої думки про себе”.
5. “Це тим паче повинно змусити вас більше працювати”.
6. “Це звучить так, буцімто ви сам не дуже вірите у свої здібності”.
7.

Ситуація 10. Студент говорить викладачу: “Я знову забув виконати завдання” – Як слід на це реагувати викладачу?

1. “Ну от, знову!”
2. “Не здається вам це виявом безвідповідальності”.
3. “Думаю, що вам пора починати ставитись до справи серйозно”.
4. “Я хотів(ла) би знати, чому?”
5. “У вас, мабуть, не було для цього можливості?”
6. “Як ви думаєте, чому я кожен раз нагадую про це?”
7.

Ситуація 11. Студент у розмові з викладачем говорить йому: “Я хотів би, щоб ви ставилися до мене краще” – Як повинен відповісти на таке прохання студента викладач?

1. “Чому я повинен ставитися до вас краще, ніж до всіх інших?”
2. “Я зовсім не збираюсь грати в любчиків і фаворитів!”
3. “Мені не подобаються люди, які заявляють так, як ви”.
4. “Я хотів(ла) знати, чому я повинен(на) особливо виділяти вас серед інших студентів”.
5. “Якби я вам сказав(ла), що люблю вас більше, ніж інших студентів, то вам від цього стало краще, ви б почували себе краще?”
6. “Як ви думаєте, як я насправді до вас ставлюсь?”
7.

Ситуація 12. Студент, висказавши викладачеві свої сумніви щодо можливості глибокого міцного засвоєння предмету, який він викладає, додав: “Я сказав вам про те, що мене турбує. Тепер ви скажіть, у чому причина цього і як мені бути далі?” – Що має відповісти на це викладач?

1. “У вас, мені здається, комплекс неповноцінності”.
2. “У вас немає ніяких підстав для хвилювання”.
3. “Перш ніж я зможу висказати свою обґрунтовану думку, мені необхідно краще розібратися у сутності проблеми”.
4. “Давайте почекаємо, попрацюємо і повернемося до цієї проблеми через деякий час. Я думаю, ми зможемо її вирішити”.
5. “Я не готовий(а) зараз дати вам точну відповідь, мені потрібно подумати”.
6. “Не хвилюйтесь, і мені у свій час нічого не вдавалося”.
7.

Ситуація 13. Студент говорить викладачу: “Мені не подобається те, що ви говорите і захищаєте на заняттях”. – Якою має бути відповідь викладача?

1. “Це - погано”.
2. “Ви, мабуть, в цьому не розбираєтесь”.
3. “Я сподіваюсь, що у подальшому, у процесі наших занять ваша думка зміниться”.
4. “А що ви сам любите і готові захищати?”
5. “Чому?”
6.

Ситуація 14. Студент, явно демонструючи своє погане ставлення до будь-кого з товаришів групи, говорить: “Я не хочу працювати (вчитися) разом з ним”. – Як має на це відреагувати викладач?

1. “Ну і що?”
2. “Нікуди не дінетесь, все одно прийдеться”.
3. “Це нерозумно з вашого боку”.
4. “Але й він теж після цього не захоче з вами працювати (вчитися)”.
5. “Чому?”
6. “Я думаю, що ви не правий”.
7.

ОЦІНКА РЕЗУЛЬТАТІВ І ВИСНОВКИ

Ключ до методики “Педагогічні ситуації”. Оцінка в балах різних варіантів відповідей на різні ситуації.

Порядковий номер педагогічної ситуації	Вибраний варіант відповіді і його оцінка в балах							
	1	2	3	4	5	6	7	8
1.	4	3	4	2	5	5	–	–
2.	2	2	3	3	5	5	–	–
3.	2	3	4	4	5	5	–	–
4.	2	3	3	4	5	5	–	–
5.	2	2	3	3	2	4	5	5
6.	2	3	2	4	5	5	–	–
7.	2	2	3	4	5	5	–	–
8.	2	2	4	5	4	3	–	–
9.	2	4	3	4	5	4	–	–
10.	2	3	4	4	5	5	–	–
11.	2	2	3	4	5	5	–	–
12.	2	3	4	5	4	5	–	–
13.	2	2	4	4	5	4	5	–
14.	2	2	3	4	4	5	–	–

Примітка: власні відповіді оцінюються окремо, і відповідні оцінки додаються до загальної суми балів.

Здатність правильно вирішувати педагогічні проблеми визначаються за сумою балів, набраних респондентом за всіма 14 педагогічними ситуаціями, поділеної на 14.

Якщо респондент отримав середню оцінку вище 4,5 балів, то його педагогічні здібності (за даною методикою) вважаються високорозвиненими (високий рівень). Якщо середня оцінка знаходиться в інтервалі від 3,5 до 4,4 балів, то педагогічні здібності вважаються достатньо розвиненими (середній рівень). І накінець, якщо середня оцінка нижче 3,4 бали, то педагогічні здібності респондента слаборозвинені (низький рівень).

Індивідуальні завдання на вибір:

1. Підготувати виступ, доповідь, реферат з теми.
2. Написати тези, статтю, есе.
3. Виступити в науково-практичній конференції.

Консультація.

Мікродослідження № 3.

Методика. *Бар'єри педагогічної діяльності.*

Анкета 1.

Мета: виявити здатність майбутнього викладача, вчителя до саморозвитку. Дайте відповідь на наступні питання, оцінивши їх у таких балах:

- 5 – якщо це твердження повністю відповідає дійсності;
4 – швидше відповідає, ніж ні;
2 – швидше не відповідає;
1 – не відповідає.

1. Я намагаюсь вивчити себе.
2. Я залишаю час для розвитку навіть тоді, коли дуже зайнятий (а).
3. Перепони та труднощі, що виникають на моєму шляху стимулюють мою активність.
4. Я шукаю зворотній зв'язок, так як це допомагає мені пізнати і оцінити себе.
5. Я рефлексую свою діяльність, виділяючи на це спеціальний час.
6. Я аналізую свої почуття і досвід.
7. Я багато читаю.
8. Я широко дискутую з питань, що мене цікавлять.
9. Я вірю у свої можливості.
10. Я прагну бути більш відкритим (відкритою).
11. Я усвідомлюю вплив, оточуючих мене людей.
12. Я займаюсь своїм професіональним розвитком і маю позитивні результати.
13. Я отримую задоволення від засвоєння нового.
14. Зростаюча відповідальність мене не лякає.
15. Я позитивно поставився(лася) б до підвищення на роботі.

Підрахуйте загальну суму балів:

75-55 – активний розвиток;

54-36 – відсутня система саморозвитку, орієнтація на розвиток залежить від умов;

35-15 – розвиток зупинився, мало можливий.

Анкета 2.

Мета: виявити фактори, що стимулюють або гальмують навчання, розвиток, саморозвиток майбутніх вчителів, викладачів у навчальних закладах.

Оцінити за п'ятибальною системою фактори, що стимулюють або гальмують ваше учіння і розвиток:

5 – так (гальмує або стимулює);

4 – швидше так, ніж ні;

3 – і так, і ні;

2 – швидше ні;

1 – ні.

Фактори, що гальмують.

1. Власна іннервація.
2. Розчарування в результаті невдач, що мали місце раніше.
3. Відсутність підтримки і допомоги у цьому питанні з боку викладача.
4. Вороже ставлення оточуючих (зздрість, ревності), які погано сприймають зміни і стремління до нового.

5. Неадекватний зворотний зв'язок з членами колективу і викладачами, тобто відсутність об'єктивної інформації про себе.
6. Стан здоров'я.
7. Недостатньо часу.
8. Обмеженість ресурсів, погані життєві обставини.

Стимулюючі фактори.

1. Методична робота у навчальному закладі.
2. Робота у проблемних групах.
3. Приклад і вплив друзів, одногрупників.
4. Приклад і вплив викладачів.
5. Організація навчальної праці у навчальному закладі.
6. Увага керівників закладу до цієї проблеми.
7. Довіра викладачів.
8. Новизна діяльності, умови роботи і можливості експериментування.
9. Заняття із самоосвіти.
10. Інтерес до роботи.
11. Зростаюча відповідальність.
12. Можливість отримати визнання у колективі групи, ВНЗ.

Обробка даних мікродослідження.

Здатність, здібність викладача, вчителя до самодослідження	Прізвище, ім'я, по-батькові викладачів-респондентів	Стимулюючі фактори	Гальмуючі фактори	Система засобів
1. Активний саморозвиток				
2. Саморозвиток, що не склався і залежить від умов				
3. Саморозвиток, що зупинився				

У результаті обробки анкет виявляють три категорії респондентів, прізвища яких заносять у таблицю у відповідності з їх готовністю до саморозвитку. Гальмуючі і стимулюючі фактори ранжуються за допомогою показників середнього балу, і також заносяться у таблицю.

Індивідуальні завдання на вибір.

1. Підготувати виступ, доповідь, реферат з теми.
2. Написати тези, статтю, есе.
3. Виступити в науково-практичній конференції.

Консультація.

Мікродослідження №4.

**Анкета для студентів
"Я і моя група"
(Визначення морально-психологічного клімату)**

1.	Який, на Вашу думку, рівень сформованості колективу групи?	згуртований; більше згуртований, ніж незгуртований; незгуртований
2.	Чи є у Вас друг в групі?	Так Ні
3.	Чи вважаєте Ви авторитетом для себе одногрупників або одногрупника?	Так Ні
4.	Чи є, на Ваш погляд, лідери у групі? <i>а) у позитивних справах</i> <i>б) в аморальних справах</i>	Так, ні Так, ні
5.	Чи проводите Ви свій вільний час разом з одногрупниками або одногрупником?	Так Ні
6.	Як проводите Ви свій вільний час: <i>а) разом з групою;</i> <i>б) разом з друзями.</i>	Так, ні. Так, ні.
7.	Як ставляться члени вашої групи до успіхів і невдач своїх товаришів: <i>а)вболівають за свій колектив;</i> <i>б) байдуже.</i>	Так, ні Так, ні
8.	Чи вміють студенти вашої групи самі організовуватись для виконання колективних справ? Чи вміють вони розподіляти між собою роботу?	Так, ні
9.	Чи вмієте Ви і Ваші одногрупники уважно вислуховувати один одного?	Так, ні
10.	Чи з усіма в групі у Вас добрі стосунки?	Так Ні
11.	Чи є в групі студенти, з якими у Вас напружені стосунки?	Так Ні
12.	Чи є в групі студенти, з якими у Вас конфліктні стосунки?	Так Ні
13.	Чи є у вашій групі традиції?	Так Ні

14.	Чи сприяє мікроклімат Вашої групи доброму настрою?	Так Інколи Ні
15.	Чи є у вашій групі мікрогрупи? На яких засадах вони складаються? <i>а) на позитивних</i> <i>б) на негативних</i>	Так, ні Так, ні
16.	Як Ви вважаєте, чи завжди думка студентів збігається з думкою викладачів?	Так, ні, інколи
17.	Чи виконує актив у вашій групі провідну роль?	Так Ні
18.	Чи можете Ви розраховувати на допомогу у навчанні?	Так Ні
19.	Що, на Вашу думку, заважає Вам добре вчитися (потрібне підкреслити) <i>- лінощі,</i> <i>- немає інтересу до окремих предметів;</i> <i>- низький рівень викладання окремих предметів;</i> <i>- не вистачає часу на самостійну підготовку;</i> <i>- намагання не виділятися серед інших;</i> <i>- погане здоров'я;</i> <i>- низький рівень дисципліни на заняттях.</i>	
20.	Чи знають члени Вашої групи про ті події, чим живе університет та інші колективи.	Так, ні

Методика. **Наскільки ви ефективно виконуєте свою роботу.**

Оцінка за кожну відповідь:

0 – майже ніколи;

1 – іноді;

2 – часто;

3 – майже завжди.

1. Напередодні кожного робочого дня, я резервую час для підготовчої роботи і планування.
2. Я письмово фіксую задачі і мету з позначкою термінів їх виконання.
3. Кожен документ, наукову працю я намагаюсь опрацювати один раз і остаточно.
4. Кожного дня я складаю список майбутніх справ, упорядкований за пріоритетами, найважливіші справи я роблю в першу чергу.

5. Свій робочий день я намагаюся, за можливістю, звільнити від сторонніх телефонних розмов, незапланованих зустрічей і раптових зборів.
6. Своє денне навантаження я намагаюся розподілити залежно від графіку своєї працездатності.
7. У моєму плані є "вікна", що дозволяють реагувати на актуальні проблеми.
8. Я намагаюся спрямувати свою активність таким чином, щоб у першу чергу сконцентруватися на небагатьох "життєво важливих" проблемах.
9. Я умію говорити ні", коли на мій час хочуть претендувати інші, а мені необхідно виконати більш важливі справи.

Якщо ви тепер підсумуєте ваші бали, набрані за результатами тесту, то отримаєте такі дані:

0-15 балів – ви не плануєте свій час і знаходитесь у владі зовнішніх обставин: деяких цілей ви досягнете, якщо складете список пріоритетів і дотримуетесь його.

16-20 балів – ви намагаєтесь оволодіти своїм часом, але не завжди достатньо послідовні, щоб мати успіх.

21-25 балів – у вас хороший самоменеджмент.

25-30 балів – ви можете слугувати взірцем кожному, хто хоче навчитися раціонально поводитися зі своїм часом, раціонально використовувати його.

Дозволяйте оточуючим вас людям прилучатися до вашого досвіду. Починайте з удосконалення самого себе.

Тест "Чи впевнені Ви в собі?"

1. Чи часто Ви відчуваєте втому, хоча, насправді Ви не втомились?
2. Чи буває з Вами, що раптом відчуваєте невпевненість чи закрили за собою двері?
3. Чи часто засмучуетесь без особливої причини?
4. Чи всерівно Вам, коли, перебуваючи в театрі, Ви сидите в середині ряду?
5. Чи важко Вам настроїтись на чий-небудь раптовий візит?
6. Чи лякаєтесь Ви, інколи, коли почуєте телефонний дзвінок?
7. Чи часто Вам сняться сни?
8. Чи швидко Ви приймаєте рішення?
9. Чи неприємно Вам, коли Ви виявляєте на своєму одязі пляму і Вам доводиться в такому вигляді куди-небудь йти?
10. Чи любите Ви заводити нові знайомства?
11. Чи буває з Вами таке, що перед поїздкою Вам раптом хочеться відмовитись від неї?
12. Чи прокидаєтесь Ви вночі від почуття сильного голоду?
13. Чи виникає у Вас інколи бажання залишитись наодинці з собою.

14. Якщо Ви прийшли в їдальню одні, чи присідаєте Ви за столик, за яким сидять відвідувачі, хоча є вільний столик?

15. Чи керуєтесь Ви у своїх вчинках головним-чином тим, що від Вас очікують інші?

На запитання слід давати відповідь "так" або "ні" Ви отримаєте по одному балу за ствердні відповіді на питання 1,2,3,4,5,6,11,12,15 і заперечні на питання 7,8,9,10,13,14. Максимум - 15 балів.

0 балів. Ви в такій мірі самовпевнені, що можна передбачати, що Ви не зовсім відверті у своїх відповідях.

1-4 бали. Ви вільні від непродуманих вчинків. Деяка доля невпевненості не є недоліком, а доказом гнучкості Вашої психіки.

5-8 балів. У Вас яскраво виражена потреба почувати себе впевнено. Оточуючі завжди можуть покластися на Вас.

9-12 балів. Ваша потреба бути впевненим у собі настільки сильна, що Вам загрожує небезпека досить часто бачити людей не такими, якими вони є насправді, а такими, як ви собі уявляєте. Якщо Ви не готові хоч інколи відважитись - на "стрибок у невідомість", то у Вашому житті буде дуже мало щасливих миттєвостей.

13-15 балів. Ваш страх перед непередбаченими ситуаціями настільки великий, що навіть у простих ситуаціях Ви відчуваєте сумніви. Найменша зміна обставин у Вас руйнує почуття впевненості в собі. Проявляйте більше рішучості.

Індивідуальні завдання на вибір:

1. Підготувати виступ, доповідь, реферат з теми.
2. Написати тези, статтю, есе.
3. Виступити в науково-практичній конференції.

Консультація.

Мікродослідження № 5.

Тест "Чи уважні Ви?"

Дайте відповідь "так" чи "ні" на запитання:

1. Чи часто програєте через неуважність?
2. Чи розігрують Вас друзі чи знайомі?
3. Чи вмієте займатись якоюсь справою і одночасно слухати те, про що говорять інші?
4. Чи знаходили коли-небудь на вулиці гроші чи ключі?
5. Чи дивитесь уважно ліворуч і праворуч, коли переходите вулицю?
6. Чи можете пригадати в деталях фільм, який дивилися два-три дні тому?
7. Чи дратує, коли хтось відриває Вас від книги, газети, телевізора?
8. Чи перевіряєте в магазині здачу сразу ж біля каси?

9. Чи швидко знаходите у квартирі потрібну річ?
10. Чи здригаєтесь, коли хтось раптово гукне Вас на вулиці?
11. Чи буває, що Ви одну людину вважаєте за іншу?
12. Захопившись бесідою, можете пропустити потрібну зупинку?
13. Чи можете, не вагаючись, назвати дати народження Ваших близьких?
14. Чи легко пробуджуєтесь від сну?

По одному балу оцінюються відповіді "так" на запитання 2, 3, 4, 5, 6, 8, 9, 13, 14 і "ні" на запитання 1, 7, 10, 11, 12. Додайте одержані очки і подивіться нижче.

11 балів і більше. Ви на диво уважні і проникливі. Така пам'ять і така увага є не у кожного.

Від 5 до 10 балів. Ви достатньо уважні, не забуваєте нічого важливого. Однак слід пам'ятати, іноді проявляєте розгубленість, що обертається непорозумінням. Умієте у відповідальний момент зосередитись і не допустити якої-небудь помилки.

4 бали і менше. Ви розсіяні, і це є причиною багатьох неприємностей у Вашому житті. Поки кожному під силу подолати свою неуважність.

Індивідуальні завдання на вибір.

1. Підготувати виступ, доповідь, реферат з теми.
2. Написати тези, статтю, есе.
3. Виступити в науково-практичній конференції.
4. Провести мікродослідження.

Консультація.

МОДУЛЬ 3. Виховний

Завдання 1. Розробка проектів виховних заходів для студентів університету, інституту, коледжу.

Назва заходу _____

Мета заходу _____

Група _____

Відповідність Плану роботи Житомирського державного університету імені Івана Франка або його структурного підрозділу, інституту, коледжу.

Форма проведення _____

Продуктивна діяльність групи _____

Конспект виховного заходу, підготовлений за методикою КТС (*див. Алгоритм підготовки виховного заходу*) _____

3. Наукова робота

№	Найменування роботи	Кількість годин
1.		
2.		
3.		
4.		
5.		
Усього:		

4. Виховна робота

№	Найменування роботи	Кількість годин
1.		
2.		
3.		
4.		
5.		
Усього:		

5. Організаційна робота

№	Найменування роботи	Кількість годин
1.		
2.		
3.		
4.		
5.		
Усього:		

Сумарне навантаження за період практики - _____ год.

Підпис _____
(магістранта)

Підпис _____
(керівника практики)

Оцінювання педагогічної практики (розподіл балів)

№	<i>Вид діяльності</i>	<i>Кількість балів за одиницю</i>	<i>Кількість балів загальна</i>
1.	Складання індивідуального плану (узгодженого з керівником практики)		10
2.	Відвідування навчальних занять викладачів кафедри з подальшим обговоренням	5	15
3.	Аналіз навчальних занять	5	15
4.	Проведення навчальних занять (лекційні заняття, семінарські заняття, практичні заняття) з подальшим обговоренням	8	24
5.	Самоаналіз навчальних занять	5	15
6.	Перевірка самостійної роботи студентів	2	20
7.	Складання варіативних завдань для самостійної роботи	5	15
8.	Складання комплекту тестових завдань (2 варіанти по 10 завдань)	0,5	10
9.	Складання завдань до поточного модульного контролю	5	5
10.	Проведення індивідуальних занять та консультацій	4	4
11.	Участь у науково-практичних конференціях: слухач диспутант доповідач	3 5 10 7	20
12.	Складання плану роботи куратора на період практики	5	5
13.	Розробка проектів виховних заходів	10	10
14.	Аналіз виховного заходу	5	5
15.	Ознайомлення з науково-методичною діяльністю кафедри	5	5

28.	Проведення мікродослідження	10	10
<i>Разом</i>			<i>Загальна сума</i>
<i>Коефіцієнт перерахунку</i>		<i>Загальна сума</i> <i>100</i> = <i>коефіцієнт</i>	

Кількість балів за практику _____

За національною шкалою _____

За шкалою ECTS __ _____

Дата _____

ШБ _____
(керівника практики)

Підпис _____
(керівника практики)

ПБ _____ (завідувача кафедри)

(підпис завідувача кафедри)

Навчально-методичне видання

**ЩОДЕННИК
ПЕДАГОГІЧНОЇ ПРАКТИКИ СТУДЕНТА МАГІСТРАТУРИ**

Автори-розробники

Вітвицька Світлана Сергіївна, доктор педагогічних наук, професор,
професор кафедри педагогіки, професійної освіти та управління освітніми
зкладами

Житомирського державного університету імені Івана Франка;
Колесник Наталія Євгенівна, кандидат педагогічних наук, доцент,
доцент кафедри мистецьких дисциплін і методик навчання
Житомирського державного університету імені Івана Франка

Надруковано з оригінал-макета авторів

Підписано до друку 29.12.2019 р. Формат 60x90/8
Гарнітура Times New Roman. Друк офсетний.
Ум. друк. арк. 6.0. Обл.-вид. арк. 2.8. Наклад 100. Зам. 57.